

Slovní hodnocení poroty k návrhům pro výstavu „Slavné pohřby“

1. místo – Robust architects

Silou návrhu je nečekaně jeho univerzálnost a současná osobitost, jíž si instalace vytváří vlastní prostorotvorný rámec a buduje uvnitř sálu typu „white cube gallery“ respektovatelný vložený objekt. Výrazově instalace dobře rezonuje s obsahem výstavy, přestože na něm zůstává prakticky nezávislá. Názor poroty lze shrnout jako jednoznačně pozitivní, přes různé zdůvodnění tohoto vnímání u jejích jednotlivých členů (od pocitu vazby k archetypální architektuře archaických hrobek až k nekonkrétnímu pocitu z kontrastní jedinečnosti motivu vloženého do výstavního prostoru). Porota oceňuje práci s vloženým prostorovým prvkem, jenž rytmizuje výstavu na její čtyři části, a přitom jednotlivá témata s možností rozdílné instalace zároveň vyvažuje. Pohyb návštěvníka výstavou tak nemusí být veden pomocí gradace od začátku ke konci, ale naopak umožňuje pohyb v kruhu a čtení ve vrstvách, kdy návštěvník může instalaci obejít vícekrát. To vybízí kurátory k práci s cyklickými vrstvami exponátů probíhajícími v sérii všemi čtyřmi nekonzistentními částmi výstavy. Vložený centrální objekt instalace se pak sám stává architekturou, do které lze vstoupit a pomocí níž lze měnit horizont pozorování vystavených exponátů nastoupaním do vyšší hladiny (ke stropu), popřípadě průzory skrze objekt vysekávat významové fragmenty, a navazovat tak možné paralely mezi jednotlivými pohřby. Výzvou je také definitivní vyladění orientace nástupu na schodiště instalace, které bude mít velký vliv na pohyb návštěvníka výstavou (předpokladem vůči nepřehlédnutí a intimitě vstupu na schody je spíše otočení polohy vstupu o 180°), stejně jako zamýšlení nad významovou kulminací výstupu s vazbou na „výhled“ (směr/všesměrnost, křížení, co je pointou výstupu). Porota oceňuje potenciál skrytý v návrhu, doporučuje jej k realizaci a doufá ve využití maxima naznačených možností.

2. místo – Ing. arch. Tomáš Kodet

Porota vnímá potenciál návrhu prezentovaný skrze pootočené půdorysné řešení jako nenaplněný v prostorovém vyznění výstavy. To je dobře čitelné z vizualizací zachycujících prostor z horizontu návštěvníka, kdy i při přihlédnutí k nekonzistenci vizualizace a průvodního popisu (ve vizualizaci nečitelná tmavá barva obložení s odkazem k důstojnosti), převažuje zamýšlené vyznění výstavy nezamýšlená konotace k atmosféře interiéru sportovního klubu s trofejemi a diplomy. Charakter instalace pak tento dojem dále prohlubuje a převrstvuje zmiňovanou vazbu ke konzervativní vážnosti tradičních prvků drobné funerální architektury (výklenky kolumbária, atd.) pocitovým odkazem k narychlo stlučené rakvi z fošen. Tato vrstva je pak spíše nechtěným vyzněním, jakkoli i s takovýmto kontrastem vůči rituální nobilese a strojenosti slavných pohřbů by se dalo výtvarně silně pracovat. Symbolika kříže v půdorysu pak je čirou manýrou svazující téma výstavy s její instalací pomocí nejběžnějšího funerálního klišé, navíc s velkou pravděpodobností pro návštěvníka nečitelného (nebo čitelného jen jako křížení). Členění na čtyři ramena kříže tak sice umožňuje beze zbytku členit výstavu tak, jak je definováno libretem, návrh však pouze tímto lapidárním uspořádáním nedokáže téma prezentovat přesvědčivě.